

tallet stillede Forslag. Rigtignok, siger den højtærede Justitsminister, indeholdt det af ham udarbejdede Lovforslag Afskaffelse af Prygl som Disciplinærstraf, altsaa det, vi ønske, men han var bleven foranlediget til at modsætte sig denne Afskaffelse og altsaa til ikke at fjerne Pryglene som Disciplinærstraf af Lovforslaget ved Erklæringer fra Tvangsarbejdsanstaltens Forstandere. Alle eller saa godt som alle Forstandere — i hvert Fald nævnedes Justitsministeren 16 Forstandere — havde givet Svar paa en Henvendelse, og Svaret gik som Regel ud paa, at de enten ikke havde denne Bestemmelse eller ikke brugte den, men i nogles Svar tilføjedes der, at de ønskede at bibeholde Straffen som en Nødreserve. Det var den højtærede Justitsministers Motivering af at bibeholde Bestemmelsen, det var en Favør overfor Forstanderne paa Arbejdsanstalterne. Dette, at Bestemmelsen ikke bruges, er en stor Pryd, et Smykke eller noget lignende, sagde den højtærede Justitsminister, for Ledelsen af Arbejdsanstalterne. Jeg vil vende det om og sige, at det, at den lovgivende Forsamling afskaffede dette, der staar til ingen Nytte, som en tom Trusel, som dog ingen Arbejdsanstaltsinspektør vil være bekendt at tage i Anvendelse, vilde være en Pryd for den lovgivende Forsamling.

Efter at Justitsministeren har haft Ordet, har Flertallets Ordfører haft Ordet og motiveret, hvorfor han ikke har sluttet sig til Mindretallets Ændringsforslag om Afskaffelse af Prygl som Disciplinærstraf. Det var ikke, fordi den ærede Ordfører havde en anden Opfattelse end vi. Den ærede Ordfører mente, at Pryglene skulde afskaffes ikke blot som direkte Straf i Lovgivningen, men ogsaa som Disciplinærstraf i Reglementerne, men han vilde henskyde det til en senere Revision af Straffeloven og mente paa denne Maade ikke at komme i Strid med sine Meningsfæller eller med en konsekvent Optræden fra sin egen Side. Det er med andre Ord meget svage Argumenter, der føres i Marken mod os, der hævde, at Prygletraffen skal ud ogsaa af Disciplinærreglementerne. De, der føre Flertallets Sag her, erklære, at de ere enige med Mindretallet, og de, der skulle udøve Reglementet, lade klart skinne igennem, at de ikke bruge Prygletraffen, og at de end ikke ville være bekendte at bruge den. Ved Afstemningen vil jeg lægge ærede Medlemmer dette paa Sinde og bede dem om, at vi her i Danmarks Folketing ikke maa være mindre humane

end Ledelsen af Tvangsarbejdsanstalterne, men at vi maa gøre Skridtet fuldtud ved at stemme for Mindretallets Ændringsforslag og dermed tage Muligheden for Pryglenes Anvendelse bort fra Anstaltens Ledelser.

Justitsministeren (Bilow): Foranlediget ved den sidste ærede Talers Udtalelse vil jeg bemærke, hvad jeg tror, jeg sagde ogsaa første Gang, at det var ikke foranlediget ved Udtalelser fra de paagældende Inspektører paa Tvangsarbejdsanstalterne, at Bestemmelsen var kommen ind — dem har jeg først konfereret med under Forhandlingerne med Udvalget —, men Lovforslaget blev sendt til Foreningen af Underrettsdommere udenfor København og i Skrivelsen fra denne af 27. September 1910 udtales der som Motivering for, at den paagældende Bestemmelse optages i Lovforslaget: „De Indvendinger, som i Almindelighed kunne anføres imod Prygletraffens Anvendelse, have formentlig ikke tilstrækkelig Vægt her. Straffen vil sikkert kun blive anvendt meget sjældent, men Muligheden for at kunne anvende den, særligt overfor Mytteri og lignende grove Uordener, bør sikkert ikke afskæres.“

Ligeledes fik jeg fra Straffelovkommissionen ved Skrivelse af 4. Oktober 1910 Lovforslaget tilbagesendt med Bemærkning til § 11, at „Kommissionen maa anse det for paakrævet, at der efter Stykke 4 optages følgende Bestemmelse, der findes i den gældende midlertidige Lov“, og saa kommer den paagældende Bestemmelse. Det var altsaa foranlediget ved en Udtalelse fra begge disse Autoriteter, kan jeg sige, at Bestemmelsen kom ind. Under Udarbejdelsen har jeg yderligere forhørt mig hos disse 16 Tvangsarbejdsanstalter og der faaet i alt Fald fra Halvdelen en positiv Udtalelse om Ønskeligheden deraf. I en Udtalelse af 4. Februar 1911 fra Sundholm tilføjer Forstanderen: „Det er nemlig en her herskende Opfattelse, at denne Bestemmelses Tilstedeværelse i Reglementet virker hemmende paa Voldsforbrydernes slette Tilbøjeligheder“. Saaledes er det objektive Materiale, jeg er i Besiddelse af i saa Henseende.

Ordføreren (Effersø): Jeg maa overfor Udtalelser fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) bemærke, at jeg er Udvalgets Ordfører, og at jeg ogsaa er mit Partis Ordfører i denne Sag i dens Almindelig-